หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาการเรียกค่าจ้างว่าความและค่าตอบแทนของวิชาชีพทนายความ
คำสำคัญ	ค่าจ้างว่าความ / ทนายความ
ชื่อนักศึกษา	พิศิษฐ์ศักดิ์ บุญถนอม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ พินทุสรศรี พันตำรวจเอก ดร.คมสัน สุขมาก
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2563

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการเรียกค่าจ้างว่าความและค่าตอบแทนของวิชาชีพทนายความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 รวมทั้งกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งเอาส่วนจากส่วนของคำพิพากษาของศาลหรือค่าจ้างว่าความตามผลคดี (contingency fee)

จากการศึกษาพบว่า การที่ทนายความตกลงทำสัญญาเรียกค่าจ้างว่าความในลักษณะแบ่งเอาส่วนจากทรัพย์สินที่เป็นมูลพิพาทที่ลูกความจะได้รับตามคำพิพากษาหรือที่เรียกว่า Contingency fees ซึ่งเป็นไปตามหลัก Freedom of Contract หรือหลัก Autonomy of Will ในระบบกฎหมายจารีตประเพณี (Common Law System) ยังคงมีปัญหาในการสร้างหลักเกณฑ์ให้ทนายความสามารถเรียกค่าจ้างได้ เพราะตามแนวคำวินิจฉัยของศาลยังไม่เป็นบรรทัดฐานที่จะให้ทนายความสามารถนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติได้ จึงอาจทำให้การเรียกค่าจ้างในกรณีดังกล่าวเป็นกรณีผิดมรรยาททนายความตามพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 ทั้งที่มิได้กำหนดห้ามไว้ แต่ศาลนำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 150 มาประกอบการวินิจฉัยว่าเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนและเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่ได้จากคำพิพากษา นอกจากนั้นค่าตอบแทนตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลและค่าใช้จ่ายแก่ทนายความที่รัฐจัดหาให้ผู้ต้องหาในคดีอาญา พ.ศ. 2550 ในชั้นสอบสวนนั้นเป็นอัตราเงินรางวัลและขั้นตอนการจ่ายเงินรางวัลที่ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ทำให้ทนายความขาดแรงจูงใจและทำหน้าที่เพื่อให้ได้คุณสมบัติเท่านั้น ประกอบกับระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าป่วยการแก่ที่ปรึกษากฎหมายในชั้นสอบสวนในคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2560 ก็

SPU CHONBURI

กำหนดอัตราค่าป่วยการในการปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะเหมาเป็นรายวันมิใช่เป็นรายคดีเช่นเดียวกับเงินรางวัลประเภทอื่น ๆ ทำให้ที่ปรึกษากฎหมายรับภาระความรับผิดชอบเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดความคิดเปรียบเทียบและขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่

จากการศึกษาขอเสนอแนะว่า ให้ปรับปรุงพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 โดยกำหนดให้มีการเรียกค่าจ้างว่าความที่ไม่แน่นอนไว้ในหมวด 11 ว่าด้วย การเรียกค่าจ้างว่าความ และให้ปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลและค่าใช้จ่ายแก่ทนายความที่ศาลตั้งให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้ครอบคลุมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันนี้ และระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าป่วยการแก่ที่ปรึกษากฎหมายในชั้นสอบสวนคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2560 โดยกำหนดให้ปรับปรุงในข้อที่ 5 โดยให้ที่ปรึกษากฎหมายได้รับค่าป่วยการในการปฏิบัติหน้าที่ในอัตรา 1,000 บาทต่อคดีแต่ไม่เกิน 4,000 บาทต่อวัน

SPU CHONBURI

Thesis Title	Problem on Demanding for Lawyer Fee and Lawyer Professional Remuneration
Keywords	Lawyer fee / Lawyer
Student's Name	Pisitsak Boontanom
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Kriangsak Pinthusonsri Pol. Col. Dr. Khomsan Sookmark
Level of Study	Master of Law
Faculty	Faculty of Law, Sripatum University at Chonburi
Year	2020

ABSTRACT

This thesis aims at studying the problem on demanding for lawyer fee and lawyer professional remuneration according to the Civil and Commercial Code and the lawyer Act B.E. 2528 including law and regulations in relation the partial division from the court's judgment or contingency fee.

From the study, it was found that when the lawyer agreed to have the lawyer fee contract made for partial division from disputed property to be received by the clients according to the court's judgment or known as contingency fee in conformant with the Freedom of contract or Autonomy of Will Principle in the Common Law System; there is a problem on creating the standard in permitting the lawyer to demand for fee as the court's decision, is not considered as the precedent for the lawyer to use it as the practical guidelines that would have caused the fee demanding in such case to be the breach of the lawyers' legal etiquette according to the Lawyer Act B.E. 2528; even it is not prohibited, the court uses the Civil and Commercial Code, Section 150, to decide on whether or not it is against the peace and order or good moral of the public and as the interest seeking obtained from the judgment. Furthermore, the remuneration according to the Ministry of Justice's regulations on the payment of reward and the expenses to the lawyers provided by the Government for the alleged offender in the criminal cases in 2007 for the investigation is the rate of the reward and payment procedure that is unsuitable to the economic and social situation at the present, making the lawyers to lack of motivation to perform their

SPU CHONBURI

duties to meet their qualifications. The Ministry of Justice's regulations on paying the commission to the legal consultants in the juvenile and family case of 2017 designated the duty performing commission rate on daily basis, not case by case, the same as other types of rewards, causing the legal consultants to bear more responsibility resulting in the lawyer's idea of comparison and the lack of motivation to perform their duties.

From the study, it is recommended that the Lawyer Act B.E. 2528 should be improved, requiring that the uncertain demand for lawyer fee must be stipulated in Section 11 on Demanding for Lawyer Fee and the reward and lawyer fee payment regulations provided by the court for the alleged offenders or the accused according to the code of criminal procedure must be amended to cover the economic situation at the present as well as the Ministry of Justice's regulations on paying the commission to the legal consultant in the juvenile and family case investigation of 2017, Clause 5, must also be improved to allow the legal consultant to receive the commission at the rate of 1,000 Baht per case but not exceeding 4,000 Baht per day.

SPU CHONBURI